

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 14. Farnesii Cardinalis mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

ranzæ Archiepiscopi Toletani caussam Sæcul. XVI.
A.C. 1589.
inspecturo contendit, indeque reversus
Cæsennæ in ordinis sui comitiis gene-
ralis Magister, seu Rector renunciatus
interfuit Tridentinæ Synodo, atque ab
eodem Hugone Legato ad Pontificatum
sub Gregorii XIII. nomine promotus, an-
no Christi millesimo quingentesimo se-
ptuagesimo tertio Episcopus Alatrinus
in Æmilia, & mox Aretinus nominaba-
tur. Demum hoc Pontifice vita functo a
Sixto V. ejus Successore, qui hunc virum
sibi in paucis carum habebat, Romam ac-
cessit sanctæ Inquisitionis Consiliarius
primo eligitur, deinde Presbyteris Car-
dinalibus tituli SS. Petri, & Marcellini
adscriptus, etiam Cardinalium Congrega-
tioni, quæ pro Concilio Tridentini exami-
ne erat instituta, præficietur, quo
munere functus pleuritide laborans die
secunda Januarii Anno Christi millesimo
quingentesimo octogesimo nono, æ-
tatis vero suæ sexagesimo octavo in or-
dinis sui monasterio obiit, cujus Cor-
pus in Ecclesia sancto Marcello Ponti-
fici sacra sepultum est. Asservantur in
Pisana Bibliotheca nonnulli hujus Car-
dinalis commentarii in Aristotelem, &
Magistrum sententiarum.

§. XIV.

Farnesii Cardinalis mors.

B 5

Alter

Sæcul. XVI.
A C 1589

Thuan. l. 96.
Ciac. t. 3.
pag. 558.
Paul. Jov.
hist. l. 39 43.
Leand. Al-
bert. in de-
script. Ital.
Roch. Pyrr-
hus in notit.
Eccl. Sicil.

Alter erat Alexander Farnesius natus major Petri Ludovici Farnesii Parmæ, & Placentiæ Ducis, atque Hieronymæ Ursinæ Matronæ pietate, ac singulari meritorum gloria celeberrimæ Filius, natusque erat anno reparatæ Salutis millesimo quingentesimo vigesimo die septima Octobris, porro Romæ inchoato studiorum curriculo Bononiæ tantopere profecerat, ut insuper modestiæ laude insignis a Clemente VII., quamvis nonnisi quatuordecim annos natus Parmensis Episcopatus Administrator nominaretur, paulo post a Paulo III. Avo suo paterno, qui Clementi VII. successerat, die decima octava Decembris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo trigesimo quarto Cardinalis renuntiatus, progressu vero temporis anno post Christum natum millesimo quingentesimo sexagesimo quarto, ac subsequētib; annis Sabinensem, Tusculanum, Portuensem, Ostiensem, Veliternum, pluresque alios Episcopatus obtinuit, simulque sacri Collegii Decanus, Romanæ Ecclesiæ Pro-Cancellarius, & sanctæ Mariæ Majoris, necnon Vaticanæ Ecclesiæ Archipresbyter creabatur: porro Anno post partum Virginis millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto, postquam per plures annos Avenionensi Archiepiscopatu

1631A

2 G

tui

tui præfuit, ad Montis Regalis Episcopatam nominatus, & Patriarchæ Jerofolymitani titulo decoratus est: in super a Carolo V. Cæsare ob præclara sua merita tanti habebatur, ut ille dicere soleret: *si Collegium Cardinalium ex talibus viris, qualis est Farnesius, totum constat, profecto Senatus similis nusquam gentium reperietur.*

Sæcul. XVI.
A.C. 1589.

Præterea Alexander a Paulo III. Avo suo diversis maximi momenti Legationibus in Franciam, Germaniam, & Belgium præficiebatur, nec tamen ejus conatibus prosper arridebat successus, cum Caroli V. jura cum Francisci I. postulatis conciliare niteretur: feliciter tamen colloquium Buffetanum inter summum Pontificem, & Carolum V. evincebat, ubi pacis conditiones, quarum alibi meminimus, fuerant sancitæ: demum hic idem Farnesius sub diversis Pontificibus semper eximio nominis sui honore, ac fama inclarescebat, litteratorum Parens, fautorque: hinc dicere solitus erat: *ignavo Milite, & Clerico literarum ignaro nihil turpius in orbe reperire est.*

Hic idem Jesuitarum Collegium Romæ extrui curavit, primumque hujus ædificii lapidem unacum Augustano Cardinale anno Salvatoris nostri millesimo quingentesimo sexagesimo octa-

Sæcul. XVI.
A. C. 1589.

vo posuit, pluresque alias fundaciones fecit. Tandem die secunda Martii hoc anno, septuagenarius Romæ e vivis excessit, postquam per quinquaginta quinque annos Cardinalitiam dignitatem possederat. Corpus ejus in Jesuitarum Ecclesia terræ mandatum: ejus vero viscera in sanctorum Laurentii, & Damasi templo ante Aram maximam recondita fuere, ubi illius exequiis intererant quadraginta duo Cardinales, funus ejus comitante universo populo, qui in uberimas lacrimas effusus patriæ, & pauperum Patrem deplorabat: nihilominus eidem crimini datur, quod plus æquo Judæos protexerit, hac enim de re Sadoletus illum redarguebat in quadam epistola typis impressa.

§. XV.

*Prosper Sanctacrucius Cardinalis
mortuus.*

*Ciac. p. 590.
Pallav. hist.
Conc. Trid.
passim. Sadolet
elog. Card.
Justiniani
hist des
Kveg. de
Tivoli.*

Tertio loco inter defunctos Cardinales recensendus venit Prosper Sanctacrucius Romanus Tarquinii Sanctacrucii Consistorialis Advocati filius anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo decimo tertio, vel juxta alios Scriptores decimo quarto die vigesima quarta Septembris natus, qui jam anno ætatis suæ septimo Pauli Ugolini magisterio traditus in latini, græcique idio-